

MAGYAR MŰSA.

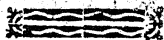
Költ Bétsben 28. Mártziusban 1789.

Tudománybéli Tudósíttások.

Dofonyból az iratik, hogy amaz Anyai Nyelvünk körül meg-fizethetetlenül sokot fáradazott *Rájnis* Ur' fordíttása; *Virgilius Bucolicájának* első darabja már ki-nyomtatódott. — *Szabó Dávid* Ur' *Ki-nyer-tesse* ellen ilyen tzim alatt jött egy könyvetske: *Sifakos*; *Pántzelos*; *Kardos mentő irás*. — Nem különben *Báró Ortzi* nevezetes Verseinek második része is nem sokára el-fog készülni. — Pesten az *Igaz Magyar* nevű Könyvnek 3-dik része is már majd érkezik a' Sajtó alól. — Komáromban *Kámpénak* a' *Gyermekek*' neveléséről írt munkáit 's más igen hasznos Magyar Könyveket vettek Sajtóba. — *Kalsán* a' *Szabó Dávid* Ur munkáit újra Sajtóba vették. Az ide-való tanúlt Társaság' *Magyar Múzeum* nevezetű munkájának is második negyedje már kész. — Hát a' Bétsiek miben iparkodnak? ezt kérdik az oda-le lakó kedves Hazafiak. Imé örömekre ezeket irhatjuk mi is a' Bétsiekről, hogy: — Egy most itt mulató *Hazafi* költségét arra fordította, hogy a' földet ábrázló Kártyák (*Mappe Geographice*) Anyai

K

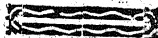
Nyel:

nyelvünkön Világ eleibe jöhetsenek. Ezen Kártyák amoz esmeretes *Homman mappáit* mind nagyságokra, mind jóságokra, és fő-képpen tsinos mettzések re nézve fokkal fellyül fogják haladni. Moston ez az érdemes Hazafi Magyar-országának és ahoz tartozó Országoknak Kártyáit: egy szóval egy *Magyar Atláft*, melly még soha nem vólt, és a' mellyet a' Külső Nemzetek-is annyira ohojtanak, szándékozik ki-adni. Idővel többre lép. Ambár a' munka egy-néhány 1000 forintokba kerül-is, mindazáltal egy egy Kártya alig fog 20 krajtzárba kerülni, és könnyebbségekre a' Hazafiaknak mind a' *Kártyák*, mind a' földnek le-irása (*Geographia*) nem egyszerre, hanem egymásután egy vagy két hónapok múlva kifog jöni. — Feldmarfál Gróf *Hadiknak* valóságos képe most mettzetik réz-táblára amaz leg-hirefebb réz-mettző *Lefsenkól* Ur által, melyből a' közelebb övő hónapban a' *Kurir*-is minden Olvesóinak fog jedgyel szolgálni; a' mely osztán az 1789-dik eszten dőbéli Kurirhoz köttetetik.

Kolosvár 7-dik Mártz. — Midön a' *Splényi* gyalog Magyar Sergének első *Batalionnya*, az ideji tsatázás véget az ellenséges határ-szélek-felé indúlna, egy ezen Seregbéli Zászló tartótól, Tordai Nemes *Bogátsi Sigmond* Urtól két igen szép ifjú *Alsószony* Testvérjei következendő énekkal boltsuzának-el:

Meg-

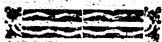

Meg-dobbant szivem tsüggendez
 Nem talál nyugodalmat.
 A' vidám tekintet fedez
 Bennem titkos fájdalmat,
Márs dühölsen szágoldozik,
 Véres Oltárán áldozik,
 Az Ifjakat nem szánja
 Aldozatúl kívánja.

2.) Készülöt fú kemény hangon
 A' felső parantsolat,
 Tábort hirdet a' firhangon
 Belöll forralt gondolat,
 Már a' rendelt Nap kéntelen
 Úttal fiettet hirtelen,
 Bontván a' Téli-szállást
 Parantsol talpon állást,

3.) Még a' Tavaszt fel-emelni
 Zöld mezőben Sátorát,
 Hegyen Halmon ki-rendelni
 A' virágok Táborát,
 Bár *Bellona* Szekerének
 Zörgéfi addig szünnének,
 Bár addig pihen vala
 Az öldöklés Angyala.

4.) De még a' Tél a' kedvetlen
 Mezön havat mutogat,
 A' Vitézeknek kelletlen
 Hideg Quártélyt ofztogat,
 Még-is a' már fel-vont kéz-i
 A' Tsata-piatzra ki hiv,

Nintsen femmi kedvezés
Oh vérrel irt végezés.

5.) Bóldog Egek! mint nyugoszik
Most az egész természet,
Tél kebelében aluszik
Nap-kelet és enyészet,
Tsak a' fegyverkezet erő
Ebren vigyáz nem heverő,
Nem figyelmez időre
Pufztit hátra 's előre.

6.) Most jól pihen a' föld-mives
Honnyanak melegében,
A' Barát-is mulat szives
Barátyának ölében,
Tsak a' Vitézeknek 'Sóldja
A' Barátság lántzát oldja,
Az egy fegyvert viselő
Tsak árnyéket ölelő.

7.) Még ujj Nótán nem örvendett
Az hir-mondó Patsirta,
Márs már a' Tábori rendet
Vas pennával meg-irta,
Oh jaj! időnek előtte
A' menydörgő hirt ki-lötte,
A' Trombita, Dob, Sip, száll
Keserves Nótán unszol.

8.) Még trj Kökörtsénből Flóra,
Koszorúját nem fonnya
A' kedvest egy rendelt óra,
Már az ölből ki-vonnya,

Tesztvér

Testvért Testvérétől meg-foszt
 Edgyesült sziveket meg-olzt,
 Mert a' Dél az Északkal
 Dolgozik erőszakkal.

9.) Még ujj harmat nem gyöngyözi
 A' gyenge fű levelét,
 Már csak harmattal öntözi
 A' Vitéz szive-felét,
 Midőn nyakára borúlva
 Néhány szempillantás múlva,
 Vég Bútsú vétel között
 Tölle meg-különözött.

10.) Hartzalok magammal én-is
 Mig mennék viadalra,
 A' meg-válás küszöbén-is
 Vagdalok jobbra 's balra,
 Bennem két ellenkező rész
 Egymás ellen támadni kész,
 Hódoltatom szívemet
 Meg ne gyözzön engemet.

11.) Nem félelem fojtogatja
 Természeti kedvemet,
 Az ijetttség artzulatja
 Nem felftheti szívemet,
 Kész bennem végső lehellet
 Királlyom és Hazám mellett,
 Imhól vagyok Uramé
 Ez a' szív, nem magamé.

12.) Csak hogy midőn von egy-felől
 Vitézek engedelme,

Akkor

Akkor meg-tartoztat belől

A' vérségnek szerelme,

Függök illy két Magnes között

Mint kit erő meg-kötözött,

Edgyik hartzra bátorit

A' másik ölbe szorit.

13.) Meg-botsáfszon az a' friss vér

A' melly bennem katona,

Mert hogy szerelsen egy Testvér

Termézfet tulajdona,

Le-nem vetkeztem e' Tisztet

Nem tsuda hogy ez-is kiztet,

Artatlan fel-indulás

Nem Afzfzonyi lágyulás.

14.) Hogy könyvel folynak Szemeim

Nem tsekély alatsynyság,

Hanem Barátim' 's Véreim'

Szerelmekről bizonyyság,

Hát szeretni meg-szünnyek-é?

Illy kö-sziv nem Vitézek-é

A' jó sziv mikor érez

Nemes nem paraszt vér ez.

15.) Edgyik kezemmel emelem

Záflóm terhét markoson,

A' másikkal meg-ölelem

Kedvesimet nyájafon,

Mind Királyomnak ruháját

Mind szerelmemim ortzájít

Tsak egy ajak tsokolja

Melly a' hivségét szólja,

16.) De

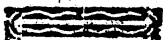

16.) De még-is inkább ösztönöz
 A' felsőbb kötelesség,
 Ennek enged 's meg-különöz
 A' vérségi szivelség,
 Maradj-el édes Nevezet,
 'S mikor a' köz haszon vezet,
 Allj hátra szerető sziv
 Hazám a' törésre hiv.

17.) Mint a' Gyümöltset fájához
 A' természet ragasztja,
 De a' Kert Ura magához
 Kivánván le-szakasztja.
 Nagy a' Természet munkája
 De nagyobb a' Kert Gazdája,
 A' mit kíván le-szedi
 A' Természet engedi.

18.) Igy termettem egy zöld fának
 En-is termékeny ágán,
 De ugy tetzván a' Gazdának
 Parantsola Jofzágán,
 Ha Királlyom szava híván
 Agamtól szakasztni kíván,
 A' Természet engedjen
 A' szertetet szenvedjen.

17.) Mint ama *Minos* Bikája
 Ollyan a' Hadakozás,
 Emberi vért kíván szája
 Étele ragadozás,
 Ennek minden Nép tartozik
 Kedves Ifjakkal áldozik.

A' föld ennek adólsa
Mint *Athéné* Várolsa.

- 20.) Én réám-is mint *Théséusra*
Ha már Sors vetés esett,
Hogy mennyek *Minotaurusra*
Melly fel-falt nem keveset,
El-mégyek véle próbára
Ki-szállok véres tsatára,
Indúlok rád Ottomán
Magyar Vitézek' nyomán.
- 21.) De van egy Arany fonalom
Mellyet tartok kezemben,
E' lefesz Vezérem 's kö-falom
A' mikor szállok szemben,
Az Isteni gondviselés
Ez a' leg-böltsebb rendelés,
Mellyel vitézül győzők
Tekervényt meg-előzők.
- 22.) Ez-által még azt remélém
Meg-térek ti hozzátok,
Akkor ditsőséggel fénylem
Sugározván réátok,
Szerelmemim botsáfsatok
Vonnak a' parantsolatok,
Kedvcs Sereg el-maradj
Théséusnak útát adj.

*Irtta Nemes BOGATSI SIGMOND, Gróf
SPLÉNYI Regementjéből való Zászló-tar-
tónak Testvéreitől való el-bútsuzására T.
GYÖNGYÖSI JÁNOS Ur Ujj-Tordán.
1789. 5-dik Mártzy.*